

[Krag.]

Henseende er de dog hinanden jævnbyrdige, nemlig i deres Evne til at tale bedst om det, de ved mindst om, og i Forsøgene paa at tillægge denne Regering Egenskaber saa overjordiske, at de egentlig kun mangler at faa Vingerne klistret paa den højtærede Statsminister, for at han var klar til at stige til Himmels med det samme. Men der er dog det at sige om det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, at han savner i sin Tale den Tone af Troværdighed, af Paalidelighed, som det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen ved Lejlighed var i Stand til at lægge i sine Taler — der var jo ingen, der tvivlede om, at naar det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen lovsang Regeringen og dens Personer, kom det virkelig fra Hjertet. Naar det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch forsøger sig i den Retning, lyder det hult, man kan ikke rigtig fæste Lid til, at det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch skulde se saa ukritisk paa denne Tids Fænomener, i den Grad savne Forstaaelse af og Øje for, hvad det er, de Herrer, som sidder dér paa Regeringsbænkene, mangler for at føre en Samfundspolitik her i Landet, som hans Ord i Almindelighed er Udtryk for. Og ganske særlig maa jeg sige, at naar det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen lovsang Regeringen, var der en lyrisk Flugt over det hele, som det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch fuldkommen savner, fuldkommen. (*Et Medlem:* Nej, han er ikke Lyriker). Det har det ærede Medlem fuldkommen Ret i, han er noget helt andet, noget kedeligt noget. Nej, han er saa vist ikke Lyriker, og derfor maa ogsaa den nuværende højtærede Finansminister savne de Lovsange, som hans Forgænger, det ærede Medlem af det andet høje Ting, Hr. Bramsnæs, kunde søbe i sig nogle Gange om Aaret, naar det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen stod her paa Talerstolen. Og dog vil jeg sige, at den nuværende højtærede Finansminister virkelig mindst i samme Grad som sin Forgænger fortjener Ros. Maa jeg spørge: skulde man være mindre som Opfinder af Skatteformer? Skulde han staa tilbage for sin Forgænger i Retning af Standhaftighed, i Retning af Overbevisning om, at enhver ny paalagt Skat er evig, urørlig, det vil sige i nedadgaende Retning, derimod er der ubegrænset Plads for at bringe den til at stige? Nej, i saa Henseende staa den nuværende højtærede Finansminister saa sandelig slet ikke tilbage for den foregaaende. Og dersom det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch kunde hæve sig op i det lyriske Niveau, i hvilket det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen føler

sig hjemme, saa vilde der have lydt helt andre Toner til den højtærede Finansminister, end Tilfældet har været her i Dag, og saa vilde det ærede Medlem have kunnet spare sig en hel Del af de Bemærkninger, han tillod sig f. Eks. om mit Partis Forhold, Bemærkninger, der alligevel er baseret paa fuldkommen Uvidenhed om, hvad det ærede Medlem i saa Henseende beskæftiger sig med.

Men Følgen af den højtærede Finansministers Evne er ogsaa den, at hvis man ser paa Driftbudgetterne for de senere Aar, faar man et helt fint Billede af dansk Økonomi og vor samfundsøkonomiske Tilstand. Den højtærede Finansminister forstaaer jo, hver Gang der rejses Krav fra vor Side, at ledsage vore Forlangender med Krav om store nye Skatter, og han har Evnen til at dreje paa Skattehanen paa en saadan Maade, at han med Sikkerhed ved, at der løber mange Hektoliter mere ud i Aarets Løb, end Opgørelsen ved Aarets Begyndelse tyder paa, hvorved den højtærede Finansminister faar Midler til Raadighed til forskellige Eskapader til Understøttelses- og andre Foranstaltninger, som den højtærede Regering ønsker at foretage. Vi ser det jo paa Regnskabet for 1934—35, hvor man havde budgetteret et Overskud paa 3 Mill. Kr., men det endte med et Overskud paa 18 Mill. Kr., alligevel har den højtærede Finansminister ikke Raad til at imødekomme Oppositionen paa nogen Maade, uden at der skal kræves nye Skatter, og der er ikke Spor af Tvivl om, at Finansaaret 1935—36 vil vise ganske tilsvarende Forhold. Da denne Finanslov blev fremlagt, var der budgetteret et Overskud paa 1,3 Million, paa Tillægsbevillingen var der budgetteret et Underskud paa 0,5, saaledes at man kunde regne med et samlet Overskud paa 0,7 ved disse Forslags Fremsættelse, og nu viser det sig, at Skatterne paa Tillægsbevillingsloven er indgaaet med et Overskud paa 16,5 Mill. Kr., endskønt man kun har kunnet regne med 11 Maaneder af Aaret 1935—36; og medens hele 1934—35 i indirekte Skatter, i Forbrugsafgifter, gav 267 Mill. Kr., er vi allerede i de 11 Maaneder af Skatteaaret 1935 naaet op paa 263 Millioner, saaledes at der næppe kan være Tvivl om, at den højtærede Finansminister faar Ret i, at vi kommer op paa en halv Snes Millioner Kroner over Indtægten i det foregaaende Finansaar paa dette Omraade, i det Finansaar, som nys er afsluttet. Der er altsaa opnaaet et Overskud paa 16,5 Mill. Kr.

Jeg skal ikke følge den ærede socialdemokratiske finansielle Ordfører fra i For-